

Τα αναγνώσματα στη Θεία Λειτουργία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στη Θεία Λειτουργία λέγονται δύο αναγνώσματα:

α. Ο απόστολος, τον οποίο διαβάζει εμμελώς ο αναγνώστης και

β. Το Ευαγγέλιο, το οποίο διαβάζει ο διάκονος ή, όταν δεν υπάρχει διάκονος, ο ιερέας από την ωραία πύλη.

Ο απόστολος είναι περικοπή από τις Πράξεις των Αποστόλων ή από τις επιστολές του αποστόλου Παύλου ή από τις Καθολικές επιστολές. Το Ευαγγέλιο είναι παρμένο από τα τέσσερα Ευαγγέλια.

Ο Λόγος του Θεού δεν είναι χωρίς πνεύμα και ζωή, όπως “των μωρολόγων του αιώνος τούτου”. Είναι δύναμη “δια τους μέλλοντας κληρονομείν σωτηρίαν” (Εβρ. 1,14). Γιατί γίνεται τροφή, όπως το σώμα και το αίμα του Χριστού, που τρέφει και ζωογονεί την ψυχή και την οδηγεί στην όντως ζωή. “Ο τον λόγον μου ακούων... έχει ζωήν αιώνιον” (Ιω. 5,24).

Ο διάβολος, που φθονεί κάθε καλό, έρχεται και σπέρνει ζιζάνια στις καρδιές όσων

παρίστανται, “ίνα μη πιστεύσαντες σωθώσιν” (Λουκ. 8,12). Η παραβολή του σποριά γίνεται το κριτήριο για τον καθένα μας και μας δείχνει πού έχουμε τοποθετήσει τον εαυτό μας, ακούγοντας το λόγο του Θεού. “Αν, δηλαδή, αφήσαμε το σπόρο να πέσει “παρά την οδόν”, για να καταφαγωθεί από τα πετεινά του ουρανού, δηλαδή από τις κακές και διεστραμμένες σκέψεις που πετούν στο μυαλό μας. Ή αν έπεσεν “επί την πέτραν , την σκληρή καρδιά χωρίς βάθος, που, “δια το μη έχειν ικμάδα”, φύτρωσε λίγο και κατόπιν ξηράθηκε. Ή αν έπεσεν “εν μέσω των ακανθών”, των μερίμνων και απασχολήσεων της ζωής μας. Ή αν αφήσαμε, τέλος, να πέσει “εις την αγαθήν γην”, τη δεκτική καρδιά μας, “που και μετά την έξοδό μας από το ναό κάνουμε ό,τι ακούσαμε και δεκτήκαμε να καρποφορήσει ο λόγος Του στο σπίτι, στο οικογενειακό περιβάλλον, στη δουλειά, στην ανάπαυση, στις κουβέντες, στη μοναξιά μας” (Νικολαΐ Γκογκόλ).

Το άκουσμα του λόγου του θεού μέσα στο χώρο του ναού, κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, φανερώνει πως “η Εκκλησία διαφυλάττει τον Λόγο και το κλειδί της κατανόησής του, γιατί αυτή ακούει το Πνεύμα που τον υπαγόρευσε”. “Έτσι, κάθε κίνδυνος παρανόησής του ή παρερμηνείας του, λιγοστεύει. Γιατί ήδη η ίδια η Εκκλησία μάς εισάγει, κατά την ώρα της θείας λατρείας, “στην πραγματική παρουσία, στη συνάντηση με το Λόγο, στην κοινωνία, στην υποστατική μετάληψη του Λόγου” (Π. Ευδοκίμωφ) πού ναι η Αλήθεια.

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com